

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Secvndæ Secvndæ Partis Volumen Secundum

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtru[m] rapina sit peccatum specie differens à furto? 4

urn:nbn:de:hbz:466:1-38762

quantum ad custodiam. Et id quod est per rapinam ablatum, est rapiens, non simpliciter, sed quantum ad detentionem.

ARTIC. IV.

Vtrum furtum & rapina sint peccata differentia specie?

371

*Inf. ar. 9.
cor. & 9.
73. art. 1.
cor. Et ad
2. Et 2.
Cor. 12.
co. 13. fin.*

AD quantum sic proceditur. Videtur, quod furtum & rapina non sint peccata differentia specie. Furtum enim & rapina differunt secundum occultum, & manifestum. Furtum enim importat occultam acceptionem, rapina verò violentam, & manifestam. Sed in alijs generibus peccatorum, occultum & manifestum non diuersificant speciem. Ergo furtum & rapina non sunt peccata specie diuersa.

¶ 2 Præterea, Moralia recipiunt speciem à fine, ut supra * dictum est. Sed furtum, & rapina ordinantur ad eundem finem, scilicet ad habendum aliena. Ergo non differunt specie.

¶ 3 Præterea, Sicut rapitur aliquid ad possidendum, ita rapitur mulier ad delectandū. Vnde & Isidorus dicit in lib. Ethymolog. * quod raptor dicitur corruptor, & rapta dicitur corrupta. Sed raptus dicitur, siue mulier auferatur publicè, siue occultè. Ergo & res possessa rapi dicitur, siue occultè, siue publicè rapiatur. Ergo non differunt furtum, & rapina.

¶ SED contra est, quod Philosophus * in 5. Ethic. distinguit furtum à rapina, ponens furtum occultum, rapinam verò violentam.

RESPONDEO dicendum, quod furtum, & rapina sunt vitia iustitiæ opposita, in quantum aliquis alteri facit iniustum. Nullus autem patitur iniustum, volens, ut probatur in 5. * Ethic. Et ideo furtum & rapina ex hoc habent rationem peccati, quod acceptio est inuoluntaria ex parte eius, cui aliquid subtrahitur. Inuoluntarium autem dupliciter dicitur, scilicet per ignorantiam, & violentiam, ut habetur in 3. Ethic. * Et ideo aliam rationem peccati habet rapina, & aliam furtum; & propter hoc differunt specie.

Ad

Ad primum ergo dicendum, quod in alijs generibus peccatorum non attenditur ratio peccati ex aliquo inuoluntario, sicut attenditur in peccatis oppositis iustitiæ. Et ideo ubi occurrit diuersa ratio inuoluntarij, est diuersa species peccati.

Ad secundum dicendum, quod finis remotus rapinæ, & furti, idem est. Sed hoc non sufficit ad identitatem speciei: quia est diuersitas in finibus proximis. Raptor enim vult per propriam potestatem obtinere, fur verò per astutiam.

Ad tertium dicendum, quod raptus mulieris non potest esse occultus ex parte mulieris, quæ rapitur. Et ideo etiam si sit occultus ex parte aliorum, a quibus rapitur, adhuc remanet ratio rapinæ ex parte mulieris, cui violentia inferitur.

ARTIC. V.

Utrum furtum semper sit peccatum?

372

AD quintum sic proceditur. Videtur, quod furtum non semper sit peccatum. Nullum enim peccatum cadit sub præcepto diuino. Dicitur enim Eccles. 15. Nemini mandauit impiè agere. Sed Deus inuenitur præcepisse furtum. Dicitur enim Exod. 12. Fecerunt filij Israel sicut præceperat Dominus Moyfi, & expoliauerunt Ægyptios. Ergo furtum non semper est peccatum.

*Inf. q. 118
ar. 4. con.
Et 2. q. 42
q. 2. ar. 4.
corp. Et
mal q. 10
ar. 2. cor.
Et q. 15.*

¶ 2 Præter. Ille qui inuenit rem non suam, si eam accipiat, videtur furtum committere: quia accipit rem alienam. Sed hoc videtur esse licitum secundum naturalem æquitatem, vt Iuristæ dicunt. Ergo videtur, quod furtum non semper sit peccatum.

*ar. 2. cor.
prin. i. c.
Iures. Et
c. si quis
extra de
furtis.*

¶ 3 Præterea, ille qui accipit rem suam, non videtur peccare: cum non agat contra iustitiam, cuius æqualitatem non tollit. Sed furtum committitur etiã, si aliquis rem suam occulte accipiat ab altero detentam, vel custoditam. Ergo videtur, quod furtum non semper sit peccatum.

SED contra est, quod dicitur Exo. 20. Non furtum facies.

RE-